MIELIPIDE

Niin sanottu sisäinen kuormitus oli Saaristomeren kurjuuden suurin syypää viime kesänä. **PUHEENJOHTAJA ILKKA HERLIN, ELÄVÄ ITÄMERI -SÄÄTIÖ**

LUKIJALTA

Työaika

Kotityöt tehdään yöllä tai sitten kun on lomittaja, kun nukkuakin olis pakko ehtiä. Lapsia tässä silti käy surko eniten.
Ei nimimerkkiä

Täällä nokitellaan, kuka tekee eniten töitä. Kyllä toimeen pitäisi tulla 8 tunnin työpäivillä. Ei mitään järkeä 14 tuntia karjatilallakaan. **Kohtuutta**

Eikös karjatilakin ole yritys? Palkatkaa työvoimaa, jos ei yrittäjät ehdi, niin meillä kasvitilallakin. Työvoima pakkaa satoa ympäri vuoden yrittäjän apuna. **Työtä tarjolle**

Kannattaako yrittää

Olen 63 täyttänyt maatalon emäntä, haluaisin jo eläkkeelle. Mies jatkaa viljelyä. Onko toivoa? **Tietämätön**

Tuulivoimaa

Oikein, juuri näin on tuulivoimala asiat kuin kirjoititte 3.10. Yhtiöt eivät osta maita, vaan vuokraavat, niin pääsevät sitten niistä helposti eroon.
Ei nimimerkkiä

Peruttavia päätöksiä

Käyköhän synnytyssairaaloiden keskittäjille samoin kuin jätevesiasetuksessa. Joudutaan harkitsemaan pakitusta.
Saas nähdä

Jos uusi ympäristöministeri saa järkeistettyä tätä älytöntä jätevesiasetusta, vaihdan puoluetta. **Keskusta kyykyttää**

Toisilla on valikoiva muisti. Rkp:n Enestam oli ympäristöministerinä kun jätevesiasetuksesta päätettiin. Keskusta oli oppositiossa. **Norsu**

Lehdet

Kokeilepa poistaa lehdet pyöräkatoksesta. Harjalla menee päivä, puhaltimella 2 minuuttia. **Kokeiltu**

Maitopurkki

Uusi maitopurkin korkki on hygieenisempi varsinkin ns. kenttäolosuhteissa.
Ei nimimerkkiä

Toive

Toivottavasti linnustajat eivät ala pyydystää ja päästää syötettä viritellen. Julmalle tuntuu kalojenkin turha kidutus.
Luonnon ystävä

Vaaliasiaa

Loppuukohan nyky-Suomessa harvinainen sanomisenvapaus MT:n yleisönosastolta Kontron myötä? Vai joko se loppui?
Aletaanko hymyillä

Mille puolelle Kontro nyt siirtyy , kun on jatkuvasti mollannut kokoomusta enemmän kuin laki sallii. **Maamikko**

Onko oikein, että eduskuntavaaliehdokas Kontro tekee vaalityötä MT:n sivuilla, ja siitä hänelle vielä maksetaan palkkaa? **Kysyn vaan**

Kontro vastaa

Ei syytä huoleen. Eduskuntavaalit ovat huhtikuun loppupuolella. Minä lopetan MT:ssä jo tammikuussa. Käyn vaalitaistelun ihan omalla ajallani sitten kun se aika on.
Lauri Kontro

Säästöjä

Valtion ylätason virkailijoiden pitäisi laskea korkeasta palkastaan 10 prosenttia säästöesimerkiksi, eikä aina säästetä siivoojista ja muista pienituloisilta. **Ei nimimerkkiä**

Miten on?

Olenko eläinrääkkääjä, vaikka tunnustusta hyvästä hoidosta on tullut viranomaisilta, tuottajilta ja kuluttajiltakin.
Eläimet parsinavetassa

Edullinen tuulivoima korvaa vierasta ydinvoimaa

KIMMO HAIMI

Ilkka Hyttinen muistuttaa, että tuulivoimatuotanto lisää Suomen sähköntuotannon omavaraisuusastetta. ”Lisäksi tuotantokapasiteetin rakentaminen Suomeen vähentää energian kokonaistuontia muista maista.”

Energiakolmion tekemän markkinaselvityksen mukaan Suomen sähkömarkkinoilla on vuonna 2030 hyvin tilaa vuoden 2020 tuulivoimatavoitteen, 6 terawattituntia, reilulle kaksinkertaistamiselle 15 terawattituntiin. Tuotantomäärän toteutuminen vaikuttaa sähkön hintaan laskevasti, lisää Suomen energiaomavaraisuutta eikä vaadi säätövoiman lisäämistä.

Tuulivoimatuotanto tulee keskimäärin laskemaan sähkön spot-hintaa Suomessa 2–3 euroa megawattitunnilta.

Sähkömarkkinoilla tuottajat jättävät tarjouksensa seuraavan päivän tuotannosta tuotantokustannukseensa perustuen ja erittäin edullinen tuulivoimatuotanto on markkinalla aina kun tuuliolosuhteet sallivat, jolloin kalliimpaa tuotantoa poistuu markkinoilta.

Tuulivoimatuotanto myös lisää Suomen sähköntuotannon omavaraisuusastetta. Tuotantokapasiteetin rakentaminen Suomeen vähentää energian kokonaistuontia muista maista. Markkinoiden integroituminen yhä tiiviimmin toisiinsa edesauttaa kulutuksen ja tuotannon tasapainottamista vaihtelevan tuotannon lisääntyessä. Vaikka säätäminen siirtokapasiteetteja hyödyntäen lisääntyisikin tulevaisuudessa, on Suomi 15 terawattitunnin tilanteessa välillä myös viejä, jolloin sähkön nettotuonti Suomeen vähenee.

Sähkövoimajärjestelmän vuorokausisäätöä on nykyisinkin tehtävä jo merkittävästi ja siihen käytetään tuotantokapasiteettia Suomessa, mutta myös pohjoismaista säädettävää tuotantoa Ruotsin siirtoyhteyksien kautta. Tarkasteltaessa tuulivoiman sovittamista Suomen sähkövoimajärjestelmään vuonna 2030 voidaan sähkövoimajärjestelmästä poimittujen toteutuneiden esimerkkijaksojen ja niistä tehtyjen skaalausten myötä nähdä, että yksin siirtokapasiteetin puitteissa 3 500– 5 000 megawatin tuulivoimakapasiteettia mahtuisi järjestelmään ilman, että muut tuotantomuodot lauhdetuotantoa lukuunottamatta vähentäisivät tuotantoaan. Tämän lisäksi nykyiset voimalaitokset voivat säätää tuotantoaan tuulivoiman tuotantotilanteen mukaan.

Markkinat ohjaavat lisäsäätöpotentiaalin kehittämistä ja rakentamista sekä näihin tehtäviä investointeja.

Ruotsin esimerkistä voidaan havaita, että tuotannon hajautuessa maantieteellisesti, tasoittuu myös tuotannon vaihtelu. Tuotanto-olosuhteet ovat eri puolilla maata erilaiset ja tehomaksimit ja –minimit ajoittuvat eri ajanhetkille. Myös tuotantomäärän kasvu ja laatu (esimerkiksi aurinkosähkö) tasoittaa tuotannon vaihteluita.

Päästökaupan tarkoituksena on nostaa päästöjä tuottavan sähkön tuotantokustannus niin suureksi, ettei se enää ole kannattavaa.

Ohjausvaikutuksen saavuttamiseksi sähkön hinta nousee ja kaikki tuottajat saavat päästökaupan tuoman lisän tuottamalleen sähkölle. Tuulivoimatuotannon lisääntyminen sähkömarkkinoilla vähentää päästöoikeuksien tarvetta ja näin ollen sillä on oma alentava vaikutuksensa päästöoikeuden hintaan.

Tarkasteltaessa päästökaupan kykyä lisätä päästötöntä sähköntuotantoa Suomessa verrattuna nyt käytössä olevaan tuulivoiman tuentaan havaitaan, ettei tuulivoiman tuen yhteiskunnalle aiheuttama kustannus riittäisi päästökauppaan käytettynä synnyttämään uusia investointeja uusiutuvaan energiantuotantoon. EU tuleekin linjaamaan ennen vuoden 2015 loppua, nostetaanko sähkön hinta päästökaupalla investointien vaatimalle tasolle vai asetetaanko uusiutuvalle energialle omat sitovat tavoitteet.

Sähkön käyttäjien näkökulmasta on noin 20 euroa megawattitunnilta edullisempaa tukea uusiutuvan energian investointeja kuin antaa peruste investoinneille korkealla sähkön hinnalla.

Uusiutuvan energian suoran tukemisen arvioidaan tulevan noin kaksi senttiä kilowattitunnilta edullisemmaksi kuin tuotannon ohjaaminen uusiutuviin energiamuotoihin päästökaupan avulla. Päästökauppa nostaa sähkön hintaa ja lisäksi arvioidaan, ettei se ainoana ohjauskeinona yksin synnytä investointeja uusiutuvaan energiatuotantoon.

Ilkka Hyttinen
Jämijärvi

Suomettuminen oli viisasta politiikkaa

Fennovoiman ydinvoimalahankkeesta nousseella suomettumiskohulla halutaan mätkiä mennen tullen ja palatessa Kekkosen ajan poliitikkoja. Termillä tarkoitetaan Neuvostoliiton vaikutusvaltaa Suomeen Urho Kekkosen presidenttikausilla.

Pian satavuotiaan itsenäisen Suomen historiassa on ollut monenlaista suomettumista. Ensimmäisen tasavallan aikana vuosina 1917–1944 kumarrettiin pääasiassa Saksaan, ja Akateemisen Karjala-Seuran Isänmaallisen Kansanliikkeen ja Lapuan liikkeen säestyksellä uhottiin ryssävihaa. Kun kansakunta oli lyönyt päätään tarpeeksi Karjalan mäntyyn, politiikkaa oli sodan jälkeen pakko muuttaa.

Kunkin ajan politiikkaa pitäisi arvostella saavutettujen tulosten perusteella. Paasikiven ja Kekkosen johdolla rakennettiin Suomesta pohjoismainen hyvinvointivaltio. 1980-luvun puolivälissä Suomi oli ”Pohjolan Japani”, valtion omaisuus oli mittava ja se oli lähes velaton, työttömyyttä ei juurikaan ollut, eivätkä köyhien pitkät leipäjonot kiertäneet kortteleita.

> Kunkin ajan politiikkaa pitäisi arvostella saavutettujen tulosten perusteella.

Kolmisen vuosikymmentä harjoitetun täysin vapaan markkinatalouden seurauksena työttömyys piilotyöttömineen on noin puoli miljoonaa ja lähes päivittäin kerrotaan uusista yt-neuvotteluista, ulkoistuksista, lomautuksista ja irtisanomisista. Työaikaa vaaditaan pidennettäväksi, tuottavuutta nostettavaksi ja palkkoja alennettaviksi.

Meidän on juostava nopeammin, hypättävä korkeammalta ja sukellettava syvemmälle. Valtiolla on velkaa noin sata miljardia, ja ns. kestävyysvaje ei ota pienentyäkseen. Leipäjonot ovat monen korttelin mittaisia.

Jotain tarttis tehdä.

Olisiko hylättävä euro ja palattava omaan kelluvaan valuuttaan, mikä mahdollistaisi devalvoinnin ja vienti alkaisi vetää? Vai olisiko pienempi paha sisäinen devalvaatio 20–30 prosentin palkkojen ja eläkkeiden alennuksineen ja julkisten tehtävien yksityistämisineen, mikä tosin on jo menossa? Vai pitäisikö ajaa täydellä vauhdilla EU:n liittovaltiota yhteisine velkoineen, veroineen ja sosiaaliturvineen?

Taito Taskinen
Kuopio

Hevosmiesten tietotoimiston uutisia

Monia keskustalaisia tuntuu harmittavan se, että vihatun jätevesiasetuksen luullaan yleisesti olevan heidän luomuksensa. Erityisen voimakkaasti asetus henkilöityy ex-ympäristöministeri Paula Lehtomäkeen.

Asetus on kuitenkin jo paljon vanhempaa perua ja se säädettiin RKP:n Jan-Erik Enestamin ollessa ympäristöministerinä vuonna 2003.

Mutta tämä fakta ei useinkaan pääse kierroksilla käyvässä keskustelussa esiin.

Toki vastaavanlaisia, enemmän tai vähemmän tarkoituksella levitettäviä agraarilegendoja on muitakin.

Esimerkiksi kivihiilen kulutusmäärien väitetään viime vuosina nousseen voimakkaasti ja siihen olevan syynä Vihreiden innokkuus kivihiilen suosimisessa.

Väite on perätön ja jos asian faktapuoli kiinnostaa enemmän, niin Tilastokeskus seuraa kyllä koko ajan kivihiilen kulutusta. Ja se kulutus ei suinkaan ole missään dramaattisessa nousussa, vaan hieman poukkoillen laskenut jo vuosien ajan.

Samojen legendojen joukkoon kuuluu myös käsitys rikkidirektiivistä vihreiden hengentuotteena.

Tiukennetut päästörajat hyväksyi Kansainvälinen Merenkulkujärjestö (IMO) jo 2008 ja se tuli silloin hyväksytyksi Matti Vanhasen johtamassa Suomen hallituksessa.

Mutta ei toki anneta tällaisten yksityiskohtien häiritä hevosmiesten tietotoimiston asiamiehiä, vai mitä?

Hyvä herja saattaa mennä pilalle, jos sen taustat tarkistaa.

Harri Hölttä
kansanedustajaehdokas (vihr.)
Joensuu

Kokoomuksen tiellä on uhkakuvia

KARI SALONEN

”Alexander Stubbiin henkilöityneeseen kiiltokuvapolitiikkaan kyllästyneet ovat jättäneet puolueen”, Harri Mäki-Petäjä arvioi kokoomuksen tilannetta.

Ylen syyskuun lopussa (28.9) julkaisemassa puolueiden kannatusmittauksessa kokoomuksen kannatus luisui alaspäin.

Puheenjohtajakisan antama noste on kadonnut kannatusluvuista.

Kokoomuksen uuden puheenjohtajan Alexander Stubbin tuoma uutuuden viehätys nosti kannatusta hetkellisesti, mutta syksyllä kannatuskäyrä osoitti alaspäin.

Notkahduksen syyt on helppo päätellä. Alexander Stubbiin henkilöityneeseen kiiltokuvapolitiikkaan kyllästyneet ovat jättäneet puolueen, ja myös pieni- ja keskituloiset ovat alkaneet epäilemään kokoomuksen poliittista linjaa.

Kokoomuksen poliittinen linja on Jyrki Kataisen jälkeen kääntynyt oikealle.

Stubbin johtamasta kokoomuksesta on tullut suurituloisia suosiva puolue, jonka ministeri Laura Räty ihmetteli kuinka moni suomalainen mahtaa tienata alle 2 100 tai alle 2 600 euroa.

Tämä linjamuutos näkyi myös eduskunnan välikysymyskeskustelussa, missä pääministeri Stubb nimesi köyhän asiasta ja pienituloisten ihmisten ongelmista ansiokkaasti puhuneen kansanedustaja Tuomo Puumalan negatiivisuuden apostoliksi.

Kokoomuksen menestyksen tiellä on uhkakuvia. Myös pieni- ja keskituloiset voivat jättää puolueen jos kokevat, että nykykokoomus ajaa vain suurituloisten asiaa. Toinen uhkakuva on aluepoliittinen. Kokoomuksen tulevaisuuden näkymä on heikko, jos puolue kääntää selkänsä maakuntien Suomelle ja panostaa kansantalouden voimavarat vain Etelä-Suomen suurten kaupunkien kehittämiseen.

Esimerkkejä tästä ajattelusta on jo nähty. Kesällä 2012 Helsingin johtava kokoomuslainen kunnallispoliitikko Harry Bogomoloff halusi lakkauttaa Lapin yliopiston. Bogomoloffin mukaan Lapin yliopistosta valmistuneet kelpaavat vain lumitöihin.

Ennen kokoomuksen iskusanoja olivat koti, uskonto ja isänmaa. Nykykokoomuksen porvari on positiivinen.

Alexander Stubb näyttää esimerkkiä ja esiintyi Duudson-puistossa elävänä tikkatauluna. Kokoomuksen porukka hurmaantuu, kun Alex ottaa itsestään selfie-valokuvia nettiin. Kaikenlainen rento tunnelma on positiivista, mutta pienituloisten ihmisten ongelmista puhuminen on negatiivista.

Pääministeri Alexander Stubbin välikysymyspuheiden perusteella voi päätellä, että Stubb halusi vaientaa keskustelun, kun Tuomo Puumala puhui heikompiosaisen kansanosan taloudellisista ja sosiaalisista elämänoloista. Stubb nimitteli Puumalaa negatiivisuuden apostoliksi, mutta ei onnistunut vaientamaan Puumalaa.

Mutta mikä hinta on poliittisella vaikenemisella?

Hinta on se, että meillä on kahtiajakautunut yhteiskunta, missä pienituloisille ja heikompiosaisille annetaan saattohoitoa kaikessa hiljaisuudessa. Pahinta mitä nyt voi tapahtua on, että ihmiset ovat hiljaa ja menevät ääneti unohduksen yöhön.

Nyt ei saa vaieta!

Harri Mäki-Petäjä
Kannus

VIERASKOLUMNI

Itämeren kolme konstia

Viime kesä kirvoitti lukuisia vetoomuksia säätiöllemme BSAG:lle: tehkää jotain! Sinilevätilanne Saaristomerellä oli siinä määrin karmea, että laajat kansalaispiirit heräsivät laatimaan viestejä ja käyttelemään enter-näppäintä somessa ja tekstiviestirintamalla. Väliin vähemmällä ollut liikehdintä maataloutta vastaan alkoi myös uudelleen.

Totta onkin, että maataloudesta syntyvät suurimmat päästöt niin Suomessa kuin muuallakin. Mutta niin sanottu sisäinen kuormitus oli Saaristomeren kurjuuden suurin syypää viime kesänä.

Se tarkoittaa sitä, että meressä on jo niin paljon ravinteita, että niiden avulla leväkuorma kasvaa vuosittain omillaan. Ongelmaksi asian tekee se, että kun leväaines syksyllä kuolee, se laskeutuu pohjaan ja varastoituu sinne. Näin on tapahtunut jo vuosituhansia. Kun levä sitten alkaa keväällä kasvamaan, se käyttää kaiken kaiken saatavilla olevan hapen, jolloin happi loppuu vedestä.

Syntyy happikatoalue. Tällaisella alueella on sellainen ominaisuus, että sinne varastoituneet ravinteet irtoavat pohjasta, jolloin ne tulevat puolestaan levien käyttöön. Syksyllä ne taas hajoavat ja niiden ravinteet ovat keväällä taas kasvien käytettävissä. Kasvit taas tarvitsevat entistä enemmän happea, jolloin happikatoalueet laajenevat ja taas pohjasta irtautuu enemmän ravinteita jne.

Merkille pantavaa on, että jäteveden puhdistamoissa fosfori saostetaan rauta- tai alumiinisulfaatilla. Tällaista fosforia ei lasketa mukaan kun jätevesilietteestä tehtyä kompostimateriaalia annetaan levittää pelloille ja käytetään viherrakentamisessa. Mutta jouduttuaan hapettomaan tilaan varsinkin rautasulfaatin ja fosforin sidos on omiaan irtautumaan. Eli kun tuollainen yhdiste joutuu happikatoalueelle, siitä syntyy jälleen leville käyttökelpoista fosforia. Tämä tapahtuu viimeistään meressä, mutta se voi tapahtua jo kosteikossa tai järvessä matkalla mereen.

Mitä sitten tehdä? Selvää on, että kaikki päästöt tulee lopettaa. Mutta yhtä selvää on, ettei se enää riitä meren pelastamiseksi. Rajoitetuilla alueilla, kuten Suomenlahdella voidaan saada nopeitakin tuloksia aikaan päästöjä rajoittamalla, mutta koko merta ajatellen tarvitaan muitakin keinoja.

Keskeinen ja luontevin keino on kalakannan palauttaminen normaalille tasolle, mikäli se enää onnistuu. Turska tulisi rauhoittaa heti kokonaan. Tästä hyötyisivät kaikki. Olen tästä ennenkin kirjoittanut. Turska sitoisi itseensä merkittävän määrän ravinteita ja söisi liiat silakat merestä, jolloin planktonin määrä lisääntyisi, mikä puolestaan vähentäisi vapaana olevien ravinteiden määrää, jolloin levätkin vähenisivät. Lisäksi myöhemmin, kannan ollessa kestävällä tasolla, turskaa kalastamalla saataisiin ravinteita pois merestä.

Tämän lisäksi jatkuvasti keskustellaan pohjien hapettamisesta. Se olisi keino estää ravinteiden irtautuminen pohjasedimenteistä.

Tehdyt kokeet eivät toistaiseksi ole olleet kovin lupaavia, eikä tämä keino voi tietenkään olla se lopullinen ratkaisu. Lisäksi jotkut tutkijat pelkäävät hapetuksen vaikutuksia ekosysteemiin.

Kuitenkin tutkimus tälläkin saralla etenee ja uusia entistä tehokkaampia menetelmiä syntyy koko ajan.

Saa nähdä löytyykö ratkaisu, josta saadaan riittävä yksimielisyys ja jolla voidaan ostaa lisää aikaa merelle ja uusille innovaatioille. Yksi sellainen on pohjan imurointi, jolla saataisiin ravinteita talteen. Tätäkin kokeillaan jo.

ILKKA HERLIN on filosofian tohtori ja Elävä Itämeri -säätiön hallituksen puheenjohtaja.
ilkka.herlin@cargotec.com

VERKOSSA SANOTTUA

Tapaamme myös täällä facebook
10 263 TYKKÄÄ
www.maaseuduntulevaisuus.fi

Kirvesterapiaa ja haisevia huusseja

Kuluneella viikolla uutiset kanojen ja kanien lahtauskurssista sekä kansallispuistojen haisevista käymälöistä kirvoittivat kielenkannat MT:n facebookissa.

Lahtauskurssi keräsi kehuja jopa lihaa syömättömiltä.

Tanja Nummi: ”No nyt kyllä harmittaa, että on jäänyt tällanen huomaamatta, vaikka ois ihan lähellä ollut! Eilen eka kana kuoli vanhuuttaan, kun ei ole tullut epävarmuudessaan siihen kirveeseen tartuttua.”

”Ai, ei se ollutkaan Stubbin/Kataisen hallituksen maatalouspoliittinen kurssi”, heitti **Pasi Markkula.**

anneliauer.com: ”Olen kauan haaveillut muuttavani maalle omavaraistalouteen, jossa kanan kynimistaito olisi tarpeen. Koska se on niin epämiellyttävä toimenpide, niin lihansyönti saisi aivan erilaisen arvostuksen. Luultavasti sitä tulisi syötyä vain juhlapäivinä tai vieraiden saapuessa.”

Pete Myllykangas: ”Mahti juttu että ei unoheta tapoja jolla asiat on hoidettu vuosisatoja.”

Tuula Sjöstedt: ”Kukaan ei kuolisi nälkään, vaikkei kanoja teurastettaisi. Jos haluaa syödä lihaa, olisi reilua, että lautaselleen tulevaa lihaa joutuisi tuijottamaan silmästä silmään.”

Hausilihuussien pitäjille sateli neuvoja muun muassa kalkin käytöstä.

Marika Hänninen: ”Nykypäivän retkeilijä ei osaa/tajua/halua/viitsi käyttää sitä kuiviketta. Lapsille joutuu opettamaan, että kun vesivessa vedetään niin samalla tapaa huussissa laitetaan kuiviketta. Vanhemmille sukupolville tämä on päivän selvää.”

Juha Partanen: ”Tuuletushormi istuimen alta korkealle katolle asti ja sisäseiniin sinistä maalia. Riittävästi kuivikkeita.”

Anu Ylä-Mononen: ”Kuivaa sahajauhoa runsaasti. Sitten kun talven jälkeen tyhjää, niin ei löydy muutaku vähän paperia, hajusta ei ole tietookaan.

Tuomo Turunen: ”Kalkkia ei saa laittaa missään tapauksessa. Sehän vapauttaa typen ilmakehään, eikä maahan.”

Johanna Lyytinen: ”Ihmettelen miten joku saa huussiin ylipäätään haisemaan.Siis tosiaan jos sitä kuiviketta muistaa edes joskus sinne lykätä.Itselläni wc:nä ainoastaan paskahuussi ja ei haise.Vai olenko jo tottonut siihen, tiedä sitten.”

Harri Peltomaa: ”Kutterinpuru on parasta ei tarvii edes hajuputkea.”

Timo Antero Leppälä: ”Sahajauho on huonoa käymälöissä se ei peite hajua kuten turve tekee.”

TuulaKoskinen: ”Kansallispuistoissako on puskaan pissiminen kielletty? Kun meillä se on oikein varta vasten lapsillekin opetettu, omissa metsissä. Kun mum mielestä pissi ei ole metsässä ongelma kuin silloin kun sitä on paljon samassa pisteessä.”

Lopuksi pieni piikki toimittajalle **Sakari Takalolta**: ”Paskahuussissa haisee. Uutiskynnys ylittyi.”

MAIJA ALA-SIURUA